

PO SPALIO VĒLIAVA

VISŲ ŠALIŲ PROLETARAI, VIENYKITĒSI

LKP ROKIŠKIO RK IR RAJONO DŽDT ORGANAS

Nr. 12 (1650)

1958 m. vasario mėn. 9 d., sekmadienis

Kaina 15 kap.

RINKIMŲ susirinkimas

Agitatoriai pas kolūkiečius

Onuškio apylinkės agitatoriai — dažni svečiai pas kolūkiečius. Čia jie rengia pasikalbėjimus, kuriuose nagrinėja TSKP CK ir TSRS Ministrų Tarybos Kreipimąsi, aiškina rinkimų į TSRS Aukščiausiąją Tarybą nuostatus ir kt.

Aktyviausiai dirba agitatoriai — mokytojai Groblytė, Mellutė, Braželis ir kiti. Šiomis dienomis apylinkėje baigtas rinkėjų sąrašų sudarymas.

Nesnaudžia taip pat ir meno saviveiklos kolektyvas. Jau baigta paruošti meninė programa, kurią ateinančią sekmadienį numatoma parodyti rinkėjams.

B. Baukys

Rinkėjų susirinkimas Kamajuose

Kamajų kultūros namuose įvyko rinkėjų susirinkimas, skirtas kandidatų į TSRS Aukščiausiosios Tarybos deputatus drg. K. J. Vorosilovo ir E. Jakucevičienės parėmimui.

Po įžanginės Kamajų agitpunktų vedėjo drg. Rudoko kalbos žodis suteiktas vidurinės mokyklos mokytojui Kazlauskui. „Drg. K. J. Vorosilovą mes visi pažįstame kaip ištikimą V. I. Lenino mokinį, įžymų Komunistų partijos ir Tarybinės vyriausybės veikėją, — sako drg. Rudokas, — todėl aš kviečiu visus vieningai paremti drg. K. J. Vorosilovo kandidatūrą į TSRS Aukščiausiosios Tarybos deputatus.“ Visi susirinkusieji vieningai parėmė drg. Rudoko pasiūlymą.

Tribūnoje — mokytojas

drg. Makutėnas.

Pandėlio rajono „Lenino keliu“, „Papilio“ kolūkių ir Gegužės Pirmosios MTS dirbantieji kandidatai į TSRS Aukščiausiosios Tarybos deputatus Rokiškio rinkiminėje apygardoje Nr. 193 rinkimams į TSRS Aukščiausiosios Tarybos Tautybių Tarybą iškėlė „Lenino keliu“ kolūkio pirmininkę Eugeniją Jakucevičienę, kalba drg. Makutėnas. — Drg. Jakucevičienė, vadovaudama šiam kolūkiui, per nepilnus metus sugebėjo jį iš atsilikusių išvesti į pirmąjį.

Drg. Jakucevičienės kandidatūrą taip pat buvo vieningai paremta. Susirinkime buvo išrinkti patikėtiniai bei atstovai į apygardinį rinkiminį susirinkimą. V. Džokas

Kazachstane vyksta plati pasiruošimo rinkimams į TSRS Aukščiausiąją Tarybą kampanija.

Nuotraukoje: agitatoriai — Kazachijos TSRS Mokslų akademijos ekonomikos instituto jaunesnieji bendradarbiai Nuriybekas Jesimbekovas (kairėje) ir Muchamudgali Džaksalijevs rinkėjų Tarasovų šeimose.

M. Kitarovo (TASS) nuotr.

Literatūra rinkimams į TSRS Aukščiausiąją Tarybą

Artėjant rinkimams į šalies aukščiausiąją valdžios organą eilę naujų knygų ir brošiūrų paruošė Lietuvos TSR Valstybinė politinės ir mokslinės literatūros leidykla. Išėjo iš spaudos V. I. Lenino straipsnių rinkinys „Apie Didžiąją Spalio revoliuciją“, A. Gaigalaitės „Lietuvos darbo žmonių revoliucinio judėjimo pakilimas 1929—1934 metais“, G. Ostroumovo, J. Dobrekovo ir N. Bykovo „Kelonė į šešiasdešimtąjį metus“, J. Joffės „Apie

pagrindinį TSRS ekonominį uždavinį“, F. Konstantinovo „Apie įvairių šalių perėjimo į socializmą formų savitumą“ ir kitos knygos bei brošiūros. Artimiausiu metu naujų knygų lentynose pasirodys S. Atamuko „Lietuvos KP kova prieš fašizmą, už Tarybų valdžią Lietuvoje 1935—1940 metais“, J. Amičio „Pirmieji Tarybų valdžios organai Lietuvoje 1918—1919 metais“.

Ruošiantis rinkimams išeis du meniniai plakatų.

RINKIMINĖJE APYGARDOJE Nr. 684

Gausiai susirinko Panevėžio rajono kaimyninių M. Melnikaitės vardo ir LKP VI suvažiavimo vardo kolūkių nariai išskirti kandidatus į TSRS Aukščiausiąją Tarybą.

— Kas iš mūsų nemato tų pasikeitimų, kurie įvyko per pastaruosius metus kaime, — kalba Naujamiesčio vidurinės mokyklos mokytojas Miskinis. — Visa tai pasiekta partijos ir Tarybinės vyriausybės rūpinimosi dėka. Tarybi-

LKP X suvažiavimo garbei

Statybinių laimėjimai

Su nauju patriotiniu pakilimu rajono statybos-remonto kontoros darbininkai praėitų metų pabaigoje įsijungė į socialistinį lenktyniavimą LKP X suvažiavimo garbei. Kaip parodė neseniai suvesti rezultatai, praėitų metų gamybinį planą statybos-remonto kontora įvykdė 118,5 procento, sutaupydama virš 100 tūkstančių rublių valstybinių lėšų.

Pernai metais laiku ir kokybiškai buvo atliktas gyvenamųjų namų, mokyklų, įstaigų remontas, pastatyta betoninė užtvanka miesto ežerui, gatvėse paklotas nemažas plotas šaligatvių. Įsirengėme naują mechaninę dirbtuvę — kalvę. Neseniai darbininkai gavo naują klubą. Galutinai užbaigta universalinės parduotuvės Juodupėje statyba, kur juodupiečiai jau perkasi sau reikalingas prekes.

Karšto pritarimo susilaukė projektas šiais metais pradėti statyti darbininkams asmeninius gyvenamuosius namus talkos būdu.

Dabartinių metų sparčiai vyksta gyvenamųjų namų remontas. Ruošiamasi miesto sutvarkymo darbams. Jau yra pagaminta virš 6 tūkstančių plytelių miesto šaligatviams, 1,5 tūkstančio metrų bortų gazonams ir kt. Gaminame plyteles šaligatviams ir Juodupės gyvenvietei.

Reikia paminėti eilę puikių mūsų darbininkų, kaip betonuotojus S. Juodelį, A. Rimšaitę, dailidę N. Solovjovą, darbininkus Mišenovą, Roščiną, kurie LKP X suvažiavimą sutinka su puikiais darbo laimėjimais.

G. SMIRNOVAS
statybos-remonto kontoros viršininkas

Priekulės rajono „Aušros“ kolūkis gamina mėšlo-durpių kompostą, kuris maišomas su mineralinėmis trąšomis. Ruošiant trąšas gerai dirba kolūkiečiai V. Einikis ir K. Zaremba. Jie jau paruošė 1800 tonų komposto. Iki pavasario kolūkyje numatyta paruošti apie penkis tūkstančius tonų šios vertingos trąšos.

Nuotraukoje: kolūkiečiai V. Einikis ir K. Zaremba ruošia trąšas. V. Rupšlaukio (ELTA) nuotrauka.

Geriausias meno saviveiklos kolektyvas

Suvesti rajono meno dekados rezultatai. Geriausiai pasirodžiusiam Rokiškio I vidurinės mokyklos kolektyvui paskirta pereinamoji Raudonoji vėliava.

Meno dekadą pravedimo komisija atžymėjo kaip vienus iš geriausių Salų žemės ūkio technikumui ir Mišurino vardo kolūkio meno saviveiklos kolektyvus ir „Duokiškio“ kolūkio dramos kolektyvą.

R. Daunytė

Politinio švietimo ratelyje

Rokiškio kultūros mokyklų rajono darbo žmonių socialistiniai įsipareigojimai, atsiliepiant į TSKP CK ir TSRS Ministrų Tarybos Kreipimąsi.

Užsiėmimuose išnagrinėta drg. N. S. Chruščiovo kalba, pasakyta Baltarusijos TSR žemės ūkio pirmųjų pasitarime.

Politinio ratelio užsiėmimai praėina įdomiai, gyvai. Ratelio nariai gausiai pasisako, iškelta eilė klausimų, į kuriuos jie gauna išsamius atsakymus.

D. Katelytė

IŠKELIAMI KANDIDATAI Į TSRS AUKŠČIAUSIOSIOS TARYBOS DEPUTATUS

niai žmonės į valstybės valdymo aparatą iškelti geriausius liaudies sūnus ir dukras, ir aš šiuo išskirti kandidatu į TSRS Aukščiausiosios Tarybos Sąjungos Tarybos deputatus TSKP CK Pirmąjį sekretorių drg. Chruščiovą.

Žodis suteiktas M. Melnikaitės vardo kolūkio kolūkiečiui Ašmanavičiui.

Mūsų kolūkiečiai prisimena, kaip mes gyvenome prieš ketverius metus ir žino, kaip mes dabar gyvename. Per šį laikotarpį mūsų kolūkis iš atsilikusių tapo rajono

ne pirmąjį — milijonieriumi. Kolūkio pirminė pajamos padidėjo 5 kartus. 1952 metais už darbadienį buvo išduota po 52 kp. ir 1,5 kg grūdų. Praėjusiais metais gavome po 5,5 rb. ir 3,5 kg grūdų. Dvigubai pakilo laukų derlingumas ir visuomeninių gyvulių produktyvumas. Turime puikius gamybinius pastatus, auga ir gražėja kolūkio gyvenvietė. Mūsų kolūkio saviveiklos kolektyvas respublikiniame festivalyje gavo laureato vardą. Į visa tai didį indelį įnešė mūsų

kolūkio pirmininkas P. Bučinskas. Aš šiuo metu drg. Bučinską išskirti kandidatu į TSRS Aukščiausiosios Tarybos Sąjungos Tarybos deputatus. Aš esu įsitikinęs, kad jis pateisins mūsų pasitikėjimą.

Susirinkimas vieningai nutarė išskirti kandidatus į TSRS Aukščiausiosios Tarybos Sąjungos Tarybos deputatus Panevėžio rinkiminėje apygardoje Nr. 684 TSKP CK Pirmąjį sekretorių N. S. Chruščiovą ir M. Melnikaitės vardo kolūkio pirmininką P. Bučinską.

TARYBINĒ STATYBA

Davei žodī—īvykdyk

Nesenai Ragelīņu apylinkēs tarybos sesijoje buvo suvesti praėjusių metų socialistinio lenktyntynlavimo už visų žemės ūkio produktų gamybos padidinimą rezultatai.

Pranešėjas deputatas Žvirblis pažymėjo, kad abiejuose apylinkės ribose esančiuose „Ragelīņu“ ir Liudo Girso vardo kolūkiuose padidėjo kai kurių kultūrų derlingumas. Tačiau žymi dalis įsipareigojimų liko neįvykdyta. Taip, pavyzdžiui, „Ragelīņu“ kolūkyje buvo įsipareigota 100 ha žemės ūkio naudmenų gauti po 113 cnt pieno, o gauta tik 95,6 cnt, o Liudo Girso vardo kolūkyje — tik po 54 cnt. Tą patį galima pasakyti ir apie mėsos gamybą.

Kur gi priežastys?

Viena iš priežasčių, kaip pažymėjo pranešėjas, o taip pat pasiskaičiusi sesijoje deputatai bei dalyviai, yra nepakankamas vietinių resursų išnaudojimas. Kasmet abiejuose kolūkiuose sukauptas nepakankamas pašarų kiekis, nėra gerų ganyklų ir vasaros metu. Išėttis bandoma surasti perkant brangius koncentruotus pašarus. To išvadoje pagamintos produkcijos savikaina gaunama aukšta. Tiesa, „Ragelīņu“ kolūkis pernai užaugino gerus kukurūzus, kurie šią žiemą suvaldins didelį vaidmenį keltant pieno gamybos lygį.

Bet tai ne viskas. Abu kolūkiai labai lėtai žengia pleivų ir ganyklų kultūrinimo linkme. Taip, „Ragelīņu“ kolūkyje sukultūrinta 25 ha ir Liudo Girso vardo kolūkyje — 10 ha.

— Nemaža vargo ir lėšų įdėjome, — kalbėjo deputatas Zdanevičius,

— sukultūrinant 25 ha pleivų „Ragelīņu“ kolūkyje. Pradėjo augti graži pirmametė kultūrinė žolė. Bet netrukus joje pasirodė kai kurių kolūkiečių asmeniniai gyvuliai.

Faktai kalba patys už save. Kur gi buvo kolūkio valdyba, brigadininkai? Nejaugi buvo pasitenkinta tik kolūkiečių Jasiūno, Lašo, Pečiūros ir kitų nubaudimu už visuomeninių pasėlių naikinimą? Štai blogybei reikėjo užkirsti kelią jau pirmomis jos pastrodymo dienomis.

Be bulvių nėra ir kalbos apie kiaulienos gamybą. Deja, ši kultūra yra podukros vietoje. Jos derlius abiejuose kolūkiuose siekia 60—77 cnt iš ha.

— Visuomeniniai pastatai

yra prižiūrimi dar vis blogai, — pasakė deputatas drg. Čelkis. Čia lrgi apylinkės taryba bei kolūkių valdybos užmiršo savo duotąjį žodį. „Ragelīņu“ kolūkyje liko nesutvarkytos grūdų sandėlio grindys ir vidaus įrengimai, o viena kiaulidė dar iki šiol neatiduota eksploatacijai.

Liudo Girso vardo kolūkyje nebaigti arkliidės vidaus įrengimo darbai. Vasaros metu vasarojus buvo kraunamas į klojimus su klaurais stogais.

Kolūkiečiams — kultūringą poilsį

Šiuo klausimu kalbėjo deputatas Praniauskas, rajono kultūros namų darbuotoja Kunskaite ir kt.

Abiejuose bibliotekoje žymiai išaugo knygų skaitytojų skaičius.

„Ragelīņu“ kolūkio meno saviveiklos ratelis su programomis pasirodo

ne tik savoje apylinkėje, bet ir kituose kolūkiuose ir net rajonuose.

Sesijoje buvo atžymėta, kad apylinkės kultūrinės įstaigos išleido iš savo darbo akiračio mokslinę — ateistinę propagandą.

Žodis duotas — ji reiklia įvykdyti

Apylinkėje primti padidinti socialistiniai įsipareigojimai. Tačiau jų vykdymo pradžioje yra nemaža trūkumų. Abiejuose kolūkiuose nepatenkinamai vyksta gyvulių žemėjimas. Štai Liudo Girso vardo kolūkyje buvo stambių visuomeninių pašarų grobstymo faktų. Rageliečiai privalo rimtai susirūpinti fermų aprūpinimu pašarais, kuru, plačiai taikyti materialinio paskatinimo priemones.

Rajone vyksta vietinių trąšų sukauptimo mėnuo. Deja, apylinkėje šiuo klausimu beveik nieko nepadaryta. Apylinkės tarybos, kolūkių valdybų neatidėliotinas uždavinys — organizuoti durpių ir mėšlo išvežimą į laukus, jų kompostavimą. Tik sukauptus kuo didesnį vietinių trąšų kiekį, galima kalbėti apie gerų derlių išauginimą, o tuo pačiu ir apie gyvulininkystės produktų gamybos padidinimą.

Ragelīņu apylinkė yra pajėgi, kad pilnai įvykdytų prisiimtus socialistinius įsipareigojimus 1958 metams. Reikia pasiekti, kad už duotojo žodžio ištesėjimą kovotų visi apylinkės tarybos deputatai, kolūkių valdybos ir žemės ūkio specialistai, visi kolūkiečiai. Davei žodį — įvykdyk!

K. Baniulis

Sparčiau ruoštis pavasariui

VIETINĖS TRĄŠOS NULEMS DERLIŲ!

Daugiau trąšų laukuose — daugiau grūdų aruoduose

Mūsų kolūkio žemė tokia, kad, nedavus jai trąšų, gero derliaus nėra ko laukti. Todėl šiais metais šiam klausimui pradėjome skirti rimtą dėmesį.

Dar praėjusiais metais prie visų gyvulininkystės pastatų buvo įrengtos 4 cementinės sručių duobės. Durpių vežimą prie tvartų pradėjome žiemos pabaigoje arkliais.

Nesenai į pagalbą atvyko 5 Rokiškio MTS traktoriai su savivartėm priekabom ir vienas Rokiškio MMS ekskavatorius, valruojamas ekskavatorininko Lukošūno.

Šių metų žiemkenčių sėjai turime palikę 140 ha pūdymo. Todėl juos pirmiausia ir pradedame vežti durpes. Durpynas radosi kaip tik netoli pūdymų. Per valandą kiekvienas traktorius vidutiniškai padarydavo 3 reisu, kiekvieno reisu atvežant po 3 tonas durpių. Tokiu būdu per dieną būdavo išvežama po 350—370 tonų durpių. Dabartiniu metu mes jau turime išvežę apie 2000 tonų durpių.

Lygiagrečiai grupė kolūkiečių vykdė durpių, atvežtų anksčiau prie tvartų, kompostavimą su mėšlu arba sru-

tomis. Sručių atvežimui iš duobių buvome pasiskolinę iš Rokiškio tarybinio ūkio autocisterną. Kompostuojant laikėmės tokios proporcijos: vienas trečdalis mėšlo arba sručių ir du trečdaliai durpių.

Tokiu būdu kolūkyje jau pagaminta 664 tonos durpių — mėšlo komposto. Iki pavasario numatome pagaminti dar apie 300 tonų tokio komposto. Tačiau viso mėšlo sukompustuoti negalėsime. Dalis mėšlo yra tokiose tvartuose, iš kur negalima paimti, nenorint ardyti vidinės tvartų perivaros. Ji išvešime pavasarį, ir jo prisidarys dar apie 2000 tonų.

Tas durpes, kurios dabar išvežtos į laukus, pavasarį maišysime su fosforitmilčiais.

Durpių vežimo darbuose gerai pasižymėjo traktorininkai Malickas, Dūda, ekskavatorininkas Lukošūnas ir kt.

Atsiliepiant į Partijos ir Vyriausybės Kreipimąsi, mūsų kolūkio nariai sukauptus kuo daugiau vietinių trąšų, kad žymiai pakelti laukų derlingumą.

S. GIMBUTIS

„Pergalės“ kolūkio pirmininkas

Arkliais — 1.450 tonų durpių

Gerą pavyzdį vežant durpes rodo „Duokiškio“ kolūkio žemdirbiai. Čia nelaukama paramos iš kitur. Durpių vežimas buvo organizuotas arkliais. Jau išvežta virš 1.450 tonų durpių. Be to, kolūkyje pagaminta virš 312 tonų durpių — mėšlo komposto.

A. Dabrega

BELAUKIANT TRAKTORIŲ

Mažai derlingi Salomėjos Nėries vardo kolūkio laukai. Be mėšlo, durpių čia nei avižos nenoriai auga.

Kas gi daroma, kad išeiti iš tokios padėties? Ar išvežtas nors vienas vežimas durpių ar mėšlo? Šiais metais dar nepadaryta visiškai nieko. Kolūkio valdyba, belaukdama, kada atvyks vežti durpių traktorinė brigada iš kaimyninio „Pergalės“ kolūkio, užmiršo, kad kolūkyje yra daug arklų ir kad jie šiuo metu yra laisvi.

MTS pareiga padėti vežti durpes. Tačiau kam laikyti be darbo arklius? Šiuo metu yra daug kolūkiečių, neužimtų darbu. Tad kaip tik juos ir galima įjungti į durpių išvežimą. O laukti negalima nė dienos.

S. Kaunelytė

Kodėl atsiliekama?

Visi Panemunėlio MTS zonos kolūkiai pradėjo vežti durpes. Tik tai du kolūkiai — „Žalgiris“ ir „Jaunoji gvardija“ — žiemet neišvežė nė tonos durpių, nepagamino ir kilogramo durpių-mėšlo komposto.

Gal būt, jie pasitenkins tuo, kas išvežta pernai. Pasitenkinti negalima. Siemet turi būti išvežta nemažiau kaip 6—7 tonos vietinių trąšų kiekvienam ha ariamos žemės.

Jūsų kalmynai klausia: „Kodėl atsiliekate, draugai „Žalgirio“ ir „Jaunosios gvardijos“ kolūkių žemdirbiai, argi jūs nenorite pakelti laukų derlingumą?“

Į šį klausimą reikia atsakyti darbu. P. Valtkus

Tarybinės Armijos 40-metį sutinkant

LIAUDIES INTERESŲ SARGYBOJE

Pirmosios socialistinės valstybės armija gimė kovose prieš imperialistinius vidaus ir užsienio priešus. Prieš 40 metų Komunistų partijos įkurtų ir išpuoselėtų jaunųjų Raudonosios Armijos dalinių pergalė prie Narvos ir Pskovo prieš vokiškuosius grobikus tapo naujo tipo socialistinės armijos gimimo diena.

Didžiojo Tėvynės karo metais

Lietuvos liaudis ir Tarybinės Armijos sudėtyje buvo Lietuviškojo junginio kariai kartu su visomis tarybinėmis tautomis narsiai kovėsi prieš fašistus.

Apie neužmirštamą lietuvių karių žygdarbius Didžiojo Tėvynės karo metais pasakoja J. Macijausko knyga „Už liaudies laimę“. Žemiau spausdiname iš šios knygos ištrauką.

...Lietuviškojo junginio kariai nekantriai laukė įsakymo žygiuoti į Lietuvą. Tas įsakymas buvo gautas kaip tik liepos 13 dieną.

Saulė negailėtingai kepino, drabužiai lipo prie kūno, keliai skendo dulkių debesyse.

Žmonės per parą eidavo 50 ir daugiau kilometrų, tik valandėlei sustodami prie šulinių arba prie garuojančios lauko virtuvės.

Daliniai sustojo poilsui.

Pamiškėje stroyo daržinė. Joje dabar gy-

veno iš fašistų nagų ištrūkę žmonės. Iš daržinės išbėgo maži vaikai. Mostikuodami rankomis, čiauškdami, jie sveikino tarybinius karius. Pravirose duryse pasirodė žilas senukas. Jis nusimėmė kepurę ir, žemai nulenkęs galvą, su-

čėpsėjo bedante burna: — Sveiki gyvi, sūneliai!

Kariai apsupo senuką. — Mūsų kaimas buvo didelis, — pasakojo jis, — gražus, linksmas. O dabar — nieko nebeliko...

Senukas pasakojo apie kaimo senūną, kurį vėliau nubaudė liaudies keršytojai-partizanai.

Užėmę kaimą, vokiečiai susirado išdaviką — vadinosi jis Petrovičius — ir paskyrė jį senūnu. Petrovičius, kaip ir hitlerininkai, plėšė gyventojus, tyčiojosi iš jų. Kartą merginos, eidamos iš lauko, užtraukė tarybinę dalną. Nepatiko ta dalna išdavikui. Jis išsikvietė gestapą ir suvarė visus kaimo gy-

ventojus į alkštę. Daugiau kaip šimtas žmonių buvo sušaudyta. Šaudydami fašistai visai tyčiojosi iš savo aukų: vertė kasti sau duobes, šokti, dainuoti, badė durtuvais.

— Visa mūsų šeima žuvo, — liūdnai skambėjo senio balsas. — Išliko tik anūkas ir aš, senis.

Kartą tamsią naktį į vokiečių užimtą kaimą nepastebėti įsmuko penki partizanai. Visą dieną jie sekė išdaviko žingsnius, o sutemus pasislėpė už Petrovičiaus namų. Nė šuva nesulojo, kai partizanas tyliai pašalino ten stovėjusį policininką ir užsimetė jo millnę. Visi laukė, kada išsiruos iš komendantūros sentū-

nas. Laukti teko neilgai. Pasigirdo žingsniai. Petrovičių lydėjo keturi hitlerininkai. Priėjęs prie vartelių ir pastebėjęs savo sargybinių, Petrovičius galvoje esąs jau saugus — apsaugą jis atleido.

Partizanai greitai susidorojo su išdaviku. Hitlerininkai po to ne kartą bandė paskirti naują senūną, bet daugiau išdavikų nerado.

— Tada fašistai visą kaimą sudegino, o išlikusius gyventojus sušaudė... — baigė senukas.

Kariai švelniai glostė kukčiojančių vaikučių galveles.

Netrukus daliniai išžygiavo toliau.

SKAITYTOJAI TĒSIA POKALBI

Organizuokime mokinių laisvalaikius

Dar keli mėnesiai, ir baigsis mokslo metai. Laikas pagalvoti, kaip organizuoti mokinių, ypač jaunesnio amžiaus, kurie dar silpni darbininkai, vasaros atostogas.

Kuris gi vaikas sėdės namuose, kai lauke taip gražu ir šilta? Aišku, jie išsisas dienas maudosi upėse ar ežeruose. Gauda vėžius, žuvis, grybauja, uogauja. Reiškia, nesėdi be darbo. Dažnai nuraško ir sveilimą obuolį, išrauna morką... Susidaro grupės draugų, kurie atsineša rūkalų, kortas. Kas blogiausia — niekas j tuos mokinius nekvepia dėmesio. Sakom, kaiti tėvai. Tačiau, argi gali stebėti išsisą dieną tėvai vaikus, jeigu jie užsiėmę darbais kolūkyje ir kitur?

daryti? Kaip organizuoti mokinių vasaros atostogas, kad jie neliktų vieni?

Būtinai reikia organizuoti vasaros atostogų metu tarnautojų, darbininkų, o gal ir kolūkiečių vaikams, stovyklas. Palaidas, be priežiūros vaikų gyvenimas dažnai nepriveda prie gero.

Tokios stovyklos išlaikymas pareikalautų iš kolūkių paramos. Vicnam, kolūkiui išlaikyti nors ir nedidelę grupę mokinių gal būtų ir per daug sunku. Tačiau keitiems kolūkiams šios išlaidos nebūtų didelės. Šis klausimas tabai rimtas. Reikia jį apsvarstyti. Įdomu, kokia tuo klausimu būtų kitų mokytojų bei tėvų nuomonė.

Šiam darbut galėtų vadovauti mokykloje bu-dintieji mokytojai. Jei-

gu kurią dieną nebūtų darbo kolūkyje, mokytojas galėtų su mokiniais nueiti į mišką uogauti, grybauti, maudytis ir t. t. Lietingoms dienoms esant, galima ruošti mokinius pasirodymams, aptarti knygas, lankyti kinus. Svarbiausia, kad su vaikais kas nors dirbtų. Į organizacinį darbą galima būtų įtraukti tėvus, kultūrinų įslatgų darbuotojus.

Zodžiu, reikia viską daryti, kad mokiniai galėtų kultūringai praleisti vasaros atostogas ir nebūtų palikti vieni, be vyresniųjų priežiūros. Šis klausimas tabai rimtas. Reikia jį apsvarstyti. Įdomu, kokia tuo klausimu būtų kitų mokytojų bei tėvų nuomonė.

V. GARGASIENĖ
Kamajų vidurinės mokyklos mokytoja

TIESIU TAIKYMU

PRIĖMIME pas Krokodilą

S. ADOMONIENĖ, Panemunėlio MTS klubo-skaityklos vedėja

KROKODILAS. Kokį patyrimą sukauptė, drg. vedėja, dirbdama skaitykloje?

VEDĖJA. Didelį.

KROKODILAS. Kas sudaro svarbiausią Jūsų darbo grandį?

VEDĖJA. Grandies, taip sakant, nėra. Yra tik spy-na ant durų, kuri mane dažnai pavaduoja darbo valandomis.

KROKODILAS. Koks darbas iš Jūsų reikalauja daugiausia pastangų?

VEDĖJA. Ataskaitų kultūros skyriui išpūtimas.

KROKODILAS. Ką iš savo patyrimo Jūs norėtumėte plačiau paskleisti?

VEDĖJA. Sužinojus, kad atvyksta patikrinti darbo, pabėgti iš skaityklos nors ir pačiu paskutiniu momentu.

KROKODILAS. Ačiū. Pasiūlysim kultūros skyriui susidomėti Jūsų patirtimi.

Atėjo laikas griežtai iškelti klausimą dėl kovos su girtavimu, o taip pat su tais, kurie varo naminę degtinę. To darbo turi imtis visuomenė ir tie, kuriems pavesta stebėti, kad būtų laikomasi valstybės įstatymų. Kas varo naminę degtinę, nugirdo žmones, tas kenkia valstybės bei visuomenės interesams ir turi susilaukti pelnytos bausmės.

(Iš N. S. Chrusčiovo kalbos, pasakytos Baltarusijos TSR žemės ūkio pirmųjų pasitarime).

Kazys Vėbra (iš Liudo Geros v. kolūkio, Laibgalių km.): Jeigu pastebės — tai tik bačkutė...

PER ANKSTI NUTILO DAINA

Sausio 24 d. mus iš-tiko skaudi nelaimė — sun-ki liga palaužė mūsų kla-sės draugą Gerimantą Ma-tuką. Mes netakome pui-kaus draugo, aktyvaus komjaunuolio, gabaus li-terato.

Neilgas, bet ir nelong-vas buvo Gerimanto gyve-nimo kelias. Gimė jis be-žemio valstiečio šeimoje. Apie vaikystę jis savo dienoraštyje rašė: „Mano tėvas eidavo pas ūklin-kus mūryti, statydavo na-mus. Jis mokėjo viską dirbti. Motina tarnavo pas buožes. Ji buvo tyli, mė-go dainuoti. Gyvenome skurdžiai. Gal dėl to ir tėvas būdavo dažnai pik-tas... Aš tapau baikėtus ir užsidaręs, gyvenau svajo-

nių pasaulį.“

Anksti Gerimantas pamė-go skaityti knygas, geriau-si jo draugai tuo metu buvo knygų herojai. Toli-meenis gyvenimas jam bu-vo mokykla, kurioje, kaip jis rašė: „Suradau naujus draugus, su kuriais džiau-giausi ir liūdėjau kartu“.

Panemunėlio vidurinėje mokykloje mokydamasis, Gerimantas aktyviai daly-vavo sieninėje spaudoje, savo humoristiniiais eilė-raščiais pašiepavo atsi-likėlius, kritikuodavo vi-sas negeroves. Pats pieš-davo ir karikatūras. Jo eilėraščiai pasirodė ir ra-jono laikraštyje.

1957 m. įstojęs į kom-jaunimo organizaciją, Ge-rimantas buvo vienu iš

aktyviausių jos narių. Sa-vo pavyzdžiu draugams jis rodė, kaip reikia brangl-ti gyvenimą. Gerimantas labai troško gyventi, mo-kytis, kurti, būti naudingą liaudžiai, bet įgimta liga vis progresavo. Ir kankina-mas fizinio skausmo, jis nesiskundė. Jau nebogalė-damas ateiti į mokyklą, Gerimantas daug mokėl, svajono baigti vienuoliktą-ją klasę, stoti į aukštąją mokyklą...

Per anksti nutilo mūsų mielo draugo daina. Švie-sus Gerimanto, gero drau-go, pavyzdingo komjaunu-lio, aktyvaus literato, at-minimas ilgai gyvens mū-sų širdyse.

Klasės draugai

Gerimanto Matuko eilėraščiai

Laiškas seseriai į Vilnių

Parašysiu, sese, laiškų. Apie viską viską, aišku. Sveikinu iš tėviškės — Čia aplinkui žydi gėlės, Šnabžda obelys sode, Tolumoje — žalia giria. Už vieškelio svariai Linksi varpomis rugiai. Niekas nuovargio nežino. Piaunamė rugius mašinom. Pėdas didelis, sunkus — Bus darbadienis svarus. Dirba mama, broliis, tėtė, Kaip galiu neprisdėti? Būry darbas nenubos, Staiom gubą prie guhos. Dar dienelė, dar kita Rugiapiūtė bus haigta. Taigi, reikalai, sesute, Geresni negali būti. Baigiant noriu palinkėti Padirbėt, kaip aš ir tėtė.

GEGUŽĖS PIRMOJI

Vasariniuos rūbuos Medžių šakos gūžias. Per Tėvynę skuba Saulėtas gegužis.

Aidi skambios dainos, Linksmi ir šviesu. Per Tėvynę eina Laimė, iš tiesų!

Balti balandėliai Skraido virš gatvų. Kur pažvelgsi — gėlės Įvairių spalvų.

Veliavos šilkinės Debesėliams moja — Standlen mūsų Tėvynę! Gegužės Pirmoji!

PAVASARIS

Gražus pavasaris atėjo, Parškrido paukščiai iš dausų. Pavasaris žiedų prisėjo — Visur jo dovanų gausu.

Visur visur sužydo gėlės, Žydryne šypsosi dangus, Skardena orą vyturėlis — Koks tu, gyvenime, brangus!

Ledai išplaukia paskutiniai, Alsuoja žemė krūtine. Žiedai, žiedai, jūs pirmutiniai, Jėgų liekit į mane!

GYVENIMĄ MYLIU

Prabėgs gražuolė vasara, Apniukęs bus dangus, Suvilgys žemę ašaros — Manęs gal nebebus.

Varvės šermukšniais toluma Prie rudenio kelių. Nemirsiu niekad, mylima, — Gyvenimą myliu!

KRITIKA IR BIBLIOGRAFIJA

Liaudies kūryba

...Pokario metais liau-dyje buvo surasta liau-džių dainininkų ir pasa-kotojų, tikrų mūsų liau-dies poetinės kūrybos žinovų. Pavyzdžiui, 1950 m. Lietuvos TSR Moks-ly akademijos Istorijos instituto etnografinės ekspedicijos metu iš 60 m. amžiaus senutės Re-ginos Nastaravičienės, gyvenančios Valkininkų miestelyje, buvo užra-šyta 102 vertingos liau-dies dainos. 64 m. Anas-tazija Valliulenė iš Kuk-tiškių miestelio, Utenos rajono, pasekė daug įvairių pasakų. Mižonų kalmo, Druskintinkų ra-jono dainininkė Moni-ka Rutkauskaitė-Pruse-vičienė yra padainavusi apie 100 dainų... Taip rašoma įžangi-niame straipsnyje stam-blos apimties knygoje

„Lietuvių tautosaka“*), išėjusioje iš spaudos pra-ėjusių metų pabaigoje. Iš daugelio tautosakos pateikėjų bei užrašytojų pokario metais Lietuvių kalbos ir literatūros ins-titutas praturtėjo daugiau kaip 60 tūkstančių vie-netų. Knygoje pateikti tik reikšmingesnieji pokario metais (1944—1956) už-rašyti pagrindinių lietu-vių tautosakos rėščių kū-riniai (viso 610). Išspaus-dinta tautosaka suskirs-tyta į du pagrindinius skyrius — ikltarybinį ir

tarybinį. Knygos gale yra pridėti paaiškinimai ir dvi abėcėlinės rodyk-lės: dainuojamosios bei pasakojamosios tautosakos kūrinių ir pateikė-jų, tekstų bei melodijų užrašytojų. Knygoje taip pat idė-ti kai kurių žymesniųjų pokario metais tautosakos pateikėjų nuotrau-kos. Čia iš knygos patei-kiame dainos „Kukav' gegutėlė“ gaidas. Ši iš-naudotojų priespauda atspindinti daina užrašyta Mickiškių kalme, Kur-šėnų rajone, iš 72 m. senutės levos Jaruševi-čiūtės-Daugintienės. Ji sakė, kad dainą išmo-kusi savo gimtojoje Dzūkijoje (Jiezne). Tekstą užrašė K. Grigas, melodiją — B. Uginčius.

Knygoje pažymima, kad ši senutė padainavo bei papasakojo tautosakos užrašytojams daugiau kaip 140 dainų ir pasa-kų. „Lietuvių tautosaka“ — reikšmingas leidinys. Jis bent iš dalies supa-žindina su šiuo metu Lietuvoje gyvuojančia tautosaka. Knyga yra reikšminga lietuvių tau-tosakos tyrinėtojams, dėstytojams, mokyto-jams, o taip pat moks-leivijai bei saviveiklos ratetiems, kurių daly-viai joje ras daug puik-kių liaudies kūrinių. Štos knygos pasirody-mas skatina dar akty-viau rinkti poetinę liau-dies kūrybą. T. Tamutis

*) LIETUVIŲ TAUTOSA-KA. Užrašyta 1944 — 1956. Lietuvių kalbos ir literatū-ros institutas. Vyr. redak-torius K. Korsakas. Redko-legija: K. Grigas, Amb. Jo-nynas, B. Uginčius. 535 psl. 1957 m.

REPUBLIKOS KULTŪROS LOBYNUOSE

VILNIAUS VALSTYBINIS DAILĒS MUZIEJUS

Kas nori plačiau susipažinti su lietuvių liaudies dailės, tas, būdamas Vilniuje, nepamirš aplankyti Valstybinio dailės muziejaus. Čia taip pat yra rusų ir kitų tarybinių tautų bei užsienio žymlių dailės meistrių kūrinių.

Muziejų įkūrė Tarybų valdžia 1941 metais. Jis įrengtas gražuose senosios miesto rotušės rūmuose. Juos XVIII amžiaus pabaigoje perstatė žymus lietuvių architektas L. Stuoka-Gucevičius. Čia saugomi meno kūriniai, paveldėti iš Vilniaus miesto muziejaus, kuris niekada nebuvo atidarytas lankytojams, o taip pat eksponatai, gauti iš nacionalizuotų dvarų. Bet didžiausią eksponatų dalį sudaro tarybinių dailininkų kūriniai, mokslinių ekspedicijų metu surinkti liaudies meno meistrių darbai. Vertingus vaizduojamojo meno rusų dailininkų kūrinius Vilniaus dailės muziejui perdavė Maskvos ir Leningrado muziejai.

Dabar muziejuje yra 4 skyriai: lietuvių liaudies meno, dailės, tautos ir dekoratyvinės dailės ir Vilniaus miesto architektūros. Čia taip pat saugojami rusų, lenkų, vokiečių, prancūzų, anglų, olandų, flamandų dailininkų kūriniai.

Organizuodami mokslinį tyrimą bei parodinį darbą, muziejaus darbuotojai didžiausią dėmesį skyrė lietuvių liaudies vaizduojamajam menui. Muziejus pirmą kartą lietuvių meno istorijoje paruošė išsamią lietuvių iktary-

binės dailės ekspoziciją. Joje buvo parodytas lietuvių dailės vystymasis nuo XIV amžiaus iki 1940 metų. Buvo eksponuojami žymių lietuvių dailininkų P. Smugievičiaus, J. Rusčemo, K. Rusecko, K. Čiurlionio, J. Zikaro, P. Kalpoko, V. Didžio-ko ir kitų kūriniai.

Kartu buvo suorganizuota išsami lietuvių tarybinės dailės ekspozicija.

Muziejuje eksponuojami rusų ir Vakarų Europos dailininkų darbai — Rejno, Surikovo, Makovskio, Stepanovo, Grabario, Juono, Furri-ri, Riudsallo ir kitų.

Muziejus kasmet organizuoja broliškų tarybinių respublikų ir liaudies demokratijos šalių meno kūrinių parodas. Didelio pasisekimo sulaukė Gruzijos, Baltarusijos, Užkarpatės Ukrainos, Estijos, Latvijos, Lenkijos vaizduojamojo meno parodos.

Muziejaus salėse įstatyta daugiau kaip 1000 lietuvių dailininkų darbų, kuriuos jie sukūrė ruošdamiesi įvykiamam jubiliejui — Didžiojo Spalio 40-osios metų. Tai gausiausia lietuvių dailės paroda iš visų, iki šiol surengtų Lietuvoje. Greta vyresniosios kartos meno meistrių TSRS liaudies dailininko A. Žmuid-

zinavičiaus, profesorių V. Mackevičiaus, J. Mikėno, P. Aleksandravičiaus parodoje gausiai eksponuojami darbai jaunu dailininkų, išaugusių Tarybų valdžios metais.

Nuo 1950 metų muziejus organizuoja lietuvių tarybinės dailės kilnojamasias parodas. Tokios parodos buvo surengtos daugiau kaip 30 respublikos rajonų.

Metai iš metų plėsdamas savo darbą, muziejus prisideda prie tarybinės dailės propagavimo plačiosiose darbo žmonių masėse, prie dailės paminklų išsaugojimo būsimosioms kartoms.

P. GUDYNAS
Vilniaus Valstybinio
dailės muziejaus
direktorius

Taikos traktorius

Iš Stalingrado į Briuselio tarptautinę pramonės parodą nusiųsti naujos Stalingrado traktorių gamyklos produkcijos pavyzdžiai — mašina, galinti dirbti stačiose kalnų atšlaitėse ir „DT-56“ vikšrinis traktorius 56 arklio jėgų.

Mašina „DT-56“ yra viena tona lengvesnė už paplitusį mūsų traktorių „DT-54“. Jačiau ji ilgiau tarnauja, yra našesnė ir ekonomiškesnė. Stalingrado traktorių gamyklos darbininkai šią mašiną pavadino taikos traktoriumi. (TASS-ELTA).

ANT SARTŲ EŽERO

Žirgų lenktynės ant Sartų ežero — didelė šventė Dusetose. Dar niekad ji nebuvo tokia įdomi, kaip šiemet. Dėl prizinėlių vietų kovoją 59 žirginio sporto mėgėjai.

Varžybos buvo įtemptos. Įsikaršė žirgai, kaip viešulys, veržėsi į priekį. Jaudinosi lenktynininkai. Visi nekantriai laukė priešpaskutinio užvažiavimo, kuriame su savo žirgais rungėsi praeitų metų čempionas Dusetų rajono „Pirmūno“ kolūkio arklininkas Juozas Likša, Švenčionėlių rajono kolūkietis K. Kinduris ir zarastietis A. Rožanskas. Ketvirtus metus iš eilės vietinių bėgimų lenktynėse pirmąją vietą laimėjo J. Likša su žirgu „Sakalas“, kuris 1.600 metrų distanciją įveikė per 2 minutes 36 sekundes.

Orlovo ristiųjų grupę nugalėtoju tapo Zarasų rajono „Tarybinio artojo“ žemės ūkio artelės kolūkietis E. Minkevičius, važnyčiojęs žirgu „Tambūras“. Tai taip

pat ketvirtoji jo pergalė. Bėgimo taką jis apvažiavo per 2 minutes 28,2 sekundes.

Komandinėje įskaitoje pirmąją vietą ir pereinamąją taure aštunti metai iš eilės iškovojo Dusetų rajono lenktynininkai. Antrąją vietą — Zarasų, trečiąją — Obelių

atstovai. Nugalėtojai apdovanoti diplomais ir pinigine premijomis.

Nuotraukoje: lenktynių nugalėtojai Juozas Likša (kairėje) ir Eduardas Minkevičius.

Z. Serapino (ELTA) nuotr.

E. ULDUKIS

Žaliosios salos paslaptis

35

— Juda!
— Klausyk!.. Girdi? — slauga sugriebė mane už rankos Ignukas. — Kalba...

Dabar jau aiškiai girdėjosi prislopinti žmonių balsai.

„Na, galas!“ — kažkaip nesąmoningai pagalvoju aš, prisiminęs dėdės Augustino pasakojimą apie skenduolį...

Tai buvo penketas vyrų. Jie ėjo vienas paskui kitą, žąsėle, apsikarstę ginklais. Pirmasis jų rūke, slėpdamas suktinę saujoje. Blyškioje mėnulio šviesoje, vos vos prasiskverbiantyje pro ąžuolų šakas, sunku buvo įžiūrėti jų veidus.

Mes atatupsti pasitraukėm atgal ir pasislėpėm už ąžuolo

36

kamieno.

Vyrai tuo tarpu sustojo rai, kažką pusbaisiu tardamiesi. Vieno jų rankoje švystelėjo elektrinis žibintuvėlis ir apšvietė barzdodus žmonių veidus... Jų tarpe aš spėjau įžiūrėti seną Vaišvalos zulkio kepurę...

Aš pažvelgiau į Ignuką. Ar tai buvo kaita mėnulio šviesa, ar dar kas, tik jo veidas atrodė baltesnis už popierį. O aš, tikriausiai, atrodžiau dar šaučiau... Štai tau ir auksas...

— Na, tai aš, vyručiai, keiliausiu, — aiškiai išgirdau Vaišvalos balsą. — Niekas nė netars, kad jus čia... Išsėkitės. O ryt apie dvyliktą nakties

37

perkelsiu jus į Meldučius. Jis paspaudė vyrams rankas ir susikūprinęs nuėjo atgal...

— Kas jie? — tyliai, taip tyliai, kad pats vos išgirdau savo šnabždesį, paklausiau aš.

— Matai kąs — banditai, — taip pat tyliai atsakė Ignukas.

Susėdę po ąžuolu, banditai pasidėjo šalia ginklus. Vienas jų išsitraukė iš maišo didelį butelį, užsiverkęs patraukė iš jo. Antrasis piausė dideliu peiliu lašinius...

— Ryt tokią pirij Meldučiams užkursim, kad amžius minės! — pratarė tas, kuris gėrė iš butelio. Visi nusijuokė. Jų juokas nuskambėjo pikliai, kerštingai.

38

— Ir, visų pirma, lam jų bėrankiui galą reik padaryti, — niūriai tarė plaustės lašinius. — Kreivarankis tu, Mykol, jei nesugebėjai jam kulkos tiesiai į gerklę suvaryti.

Tas, kuris gėrė, pikta krenkselėjo ir perdavė butelį kalmy- nui.

— Negeriau ir tu būtum patalkęs, jei tavęs iš visų pusų taip ir tykojų, — atsikirtė jis.

Dabar jau nebuvo ko abejoti. Aš pažinau Miką Galinį...

Ignukas tįmptelėjo mane už rankovės. Mes nušliaužėm toliau nuo banditų. Ir čia jis man virpančiu balsu pasakė:

— Galinio gauja... Reikia pranešti tavo tėvui.

IŠ VISUR

★ Dniepropetrovsko tybiniai respublikiniai Artimo vardo kalnakasybos instituto moksliniai bendradarbiai

sukonstruavo labai našią mašiną angliai gauti staigaus polinkio sluoksniuose. Šią mašiną iš tam tikro nuotolio valdo vienas žmogus, kuris visiškai pakeičia lavoje kirtėjus ir ramstytojus.

★ Veislinis paukščių tarybinis ūkis „Arženka“ (Tambovo sritis) veisia Pekino veislės antis, kurios greit bręsta ir daug sveria. Per metus iš kiekvienos anties priaugliočia gaunama 200 kilogramų mėsos.

★ Daugelyje Ukrainos sričių prie vietinio klimato sėkmingai prisitaikė vertingi kailiniai žvėrys — Usurijos meškėnas, ondatra, Sibiro voveraitė ir Baltarusijos bebrai. Žymiai padidėjo raguočių — stirnų, elnių, briedžių skaičius. Dešimtyje Ukrainos sričių faunai išsaugoti ir atnaujinti įsteigti vals-

tybiniai respublikiniai medžioklės draustiniai.

★ Osipenkovo žuvų fabrikas (Zaporožės sritis) ruošia iš kriuklainio ir žuvų miltų pašarą paukščiams. Pridėjus jo į vištų raciją, žymiai padidėja jų dėslumas. Pereitais metais įmonė išsiuntė į pačius šalies rajonus 6.500 tonų šio pašaro.

★ Netoli nuo Tbilisio, Samgorsko stepėje, iš 1.400 metro gylio gręžinio Nr. 4 per parą gaunama 10—12 tonų pramoninės naftos. Joje yra iki 90 procentų šviesiųjų naftos produktų.

★ Už 12 kilometrų nuo Sverdlovsko prie Makarovkos kaimo ir netoli nuo Bagdanovičiaus miesto Uralo komunalinio ūkio mokslinio tyrimo instituto bendradarbi aptiko gausias natūralių ochros dažų atsargas. Naujai rastų atsargų užteks ne tik Sverdlovsko, bet ir kitoms Uralo sritims.

Žygdarbis taikos dienomis

Zaporožyje, Dmitrovskio gyvenvietėje, kur buvo kasa duobė vieno būsimų remonto-mechaninės įmonės cechų pamatams, darbininkai užtikė dėžę su sviedinių sprogdikiiais. Į statybą atvyko kariniai specialistai. Minuotojai su didžiausiu atsargumu išėmė dėžę... kita sprogdikių korpusai buvo jau deformuoti, kapsulės — detonatoriai ir kapsulės — uždegtuval sugedo nuo ilgo buvimo žemėje.

Atlikus tolesnius žvalgy- mo darbus, dviejų metrų gylyje buvo rastas didelis artilerijos sviedinių sandėlis. Šis sandėlis buvo labai pavojingas, ir specialistai-sprogdintojai nutarė susprogdinti jį vietoje. Buvo sudaryta speciali komisija, į kurią įėjo pionierių dalinio vadas Michalevas. Dailinyje atsirado nemaža drąsulių, kurie savarankiškai sutiko likviduoti sandėlį. Jie nutarė išvežti sviedinius ir susprogdinti juos nepavojingoje vietoje. Į savanorių grupę, kuriai vadovavo drg. Michalevas buvo atrinkta dar 10 žmonių. Savanoriai didvyriškai dirbo tris dienas. Per tą laiką jie išėmė iš žemės 671 sviedinį ir apie 100 sprogdikių. Sarvuoto transporterio vairuotojas seržantas Almuratas Alinbetovas padarė su šiuo pavojingu kroviniu 9 rejus. Pavojus Ukrainos gyvenvietei buvo likviduotas.

Redaktorius A. STAŠYS